

ПАД СОНЦАМ СТАЛІНСКАЙ КАНСТЫТУЦЫІ КВІТНЕЕ ЖЫЦЦЕ НАРОДАЎ СССР

ЗНОЙДЗЕНАЕ ШЧАСЦЕ

Душо я марыў пачуць словы праўды аб жыцці і шчасці ў Савецкім Саюзе. Была, позна вечарам шчыльна закрытае завяршылася пакойчыка і лавіў радзімаперадачы з Масквы. Думкі мае пераносіліся туды, дзе кожнаму дано права на працу, на асвету, на адпачынак, дзе так ярка свеціць сонца Сталінскай Канстытуцыі.

Канчалася перадача, і я адчуваў сабе як пасля пудоўнага сну. Наставаў зноў змярцаць, паднявольнае жыццё рабочага. Так было ў былой панскай Польшчы, дзе аб Савецкім Саюзе распаўсюджвалі розгучыя і невылічныя праўду забаранялі слухаць. Пацішы сурова праследвае за праўду.

Доўгія гады я вандроўваў па свеце ў пошуках работы. Быў у Бельгіі, быў у Францыі. Працаваў прыходзілася цяжка, бо як толькі наступалі крызісы, заводчыкі звальнялі рабочых і ў першую чаргу — рабочых-ішчаземцаў.

Апошнія пяць год жыў я ў Польшчы. Знайсці працу «назаўсёды» — аб гэтым я марыў доўгія гады. Я шукаў такое месца, і, нарэшце, я яго знайшоў. Гэта — вялікі Савецкі Саюз, дзе права на працу гарантыравана кожнаму. Аб гэтым залацістым літарамі запісана ў Сталінскай Канстытуцыі.

... Не сон гэта і не казка. — Я працую зараз на буйным станкабудавальным заводзе, які носіць імя маршала Савецкага Саюза Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Я з маленства любіў працу, але з такой радасцю, як цяпер, я яшчэ не працаваў ніколі ў жыцці. Выдатны таварны станок маркі «ДН» (што азначае дагняць і перагнаць) дзейнічае безагрэву. На ім можна набіраць самыя высокія тэмпы. Побач са мной працуюць стаханавцы — лепшыя людзі завода, і я рашыў іх дагнаць. Ужо выканаў план на 246 проц., знамаюся за 300. Заработак у лістападзе дасягнуў 600 рублёў.

Я — стахановец! Пяцка перадаць сваёму тую радасць, якую я адчуў у Савецкім Саюзе. Працаваць і жыць тут вельмі радасна імя і таму, што ў СССР, як і ў нас, каласіцца аб чалавеку.

У першыя тры месяцы звыкла, утуліліся, усё ў кветках заводскага сталавога для рабочых. У сталавога можна атрымаць смачны абед і культурна адпачыцца. Мы да гэтага не прывыклі. Кветкі мы звычайна прывыклі бачыць у багатах — у нашых гаспадароў. Абеднага перабытку мы не мелі. Елі ля станка, усухаматку.

Вельмі мне падабаецца заводскі клуб. Сталкі там утуліліся пачаў, ёсць кіно, арганізуецца канцэрт. Малыя спявачкі і танцоўшчыцы, а хто мае здольнасці — навушчэныя мушкетеры. Вось дзе сапраўды можна адпачыцца!

З маленства я марыў вучыцца. З вялікімі труднасцямі я скончыў рамесніцкае вучылішча, 5 класаў гімназіі і пачаў паступіць у інстытут, але кінуў яго з першага курса, бо не мог пачынаць за навучэнца. У СССР вучыцца бясплатна: дзеці, моладзь і нават старыя, хто не пастае ў мадэлі. Я таксама буду вучыцца. Два маіх таварышч, якія прыходзілі разам са мной, паступілі ўжо ў Політэхнічны інстытут без адрыву ад вытворчасці.

Гэта вельмі шчасце, яго нікому не адняць!

А. І. ГОЛЬДШТЭЙН,
тэнар-стахановец завода імя Варашылава,
г. Мінск.

НЯСПЫННЫ РОСТ

Тры гады таму назад на Надзвычайным VIII з'ездзе Савецкай была прынята самая дэмакратычная ў свеце Сталінская Канстытуцыя. У тым гістарычным дні з трыбуны Крэмлёўскага палаца на ўвесь свет прагучалі словы вялікага Сталіна: «Прыемна і радасна ведаць, што кроў, аблітая працітае нашымі людзьмі, не праішла дарэмна, што яна іла свае рэзультаты». Гэтыя словы правадзіра ўраваліся ў памяць кожнага працоўнага нашай вялікай радзімы.

Кожны рабочы, калгаснік і інтэлігент нашай неасяжнай краіны штодзённа адчувае на сабе цеплыню сонечных праменьняў Сталінскай Канстытуцыі.

Права на працу, на адпачынак, на асвету, — гэта, аб чым вялікі маршкі прыгаворылі народы былой парскай Расіі, аб чым маршкі пяер працоўныя капіталістычных краін, стала сапраўднасцю на адной шоста частцы зямнога шара.

На вончы нашай ордананскай рэспублікі, нашага горада і свайго завода мы бачым каласальны рост матэрыяльнага і культурнага дабрабыту працоўных мас. З кожным днём на нашым заводзе расце лік стаханавцаў — наватараў сацыялістычнай працы.

Амаль у два разы павялічыўся выпуск нагоняў з рамонту. Заработак кожнага з нас павялічыўся ў два разы. Укарапенне вышэйшых форм стаханавцаўскага руху — многаспачоўнага абслугоўвання — дае магучы ўздым прадукцыйнасці працы і множыць багацце нашай пачасвай радзімы.

Калектыву нашага завода пахлялі кампютны пачыні стаханавцаў-многаспачоўнікаў і пачаў шырока прымяняць яго на ўсіх участках прадпрыемства. Мы, што пішам гэтыя радкі, належым да ліку першых, перайшоўшых на многаспачоўнае абслугоўванне. Кожны з нас замест аднаго абслугоўвае два-тры фрезерныя, такарныя станкі. На павялічанай колькасці станкоў мы выконваем заданне на 180—200 процантаў.

Краіна рытуецца да вялікай урачыстасці — да выбараў у мейсцовыя Савецкія дэпутаты працоўных. Выбарчая кампанія ўняла новую хвалю стаханавцаўскага руху на нашым прадпрыемстве. Мы абіраем яшчэ больш павысіць прадукцыйнасць працы, перадаваць свой вопыт работнікам іншым стаханавцам, працаваць так, як падабае сапраўдным патрыятам сацыялістычнай краіны.

Стаханавцы-многаспачоўнікі гомельскага паравоза-вагонрамонтнага завода **І. В. ПІСНІК, К. З. МАРЗОУА, С. А. РЭВНАУА.**

Работнік вагонрамонтнага завода імя Мяснікова (Мінск), унаважальны ордэнамі і медаламі Савецкай СР. Злева направа: начальнік завода **РАМАШКА А. К.**, старэйшы заводчы **ДОФНЕР І. І.** і каваль **ПЫМАНСКІ В. Ф.** Фото А. Кіселева.

НАШАЙ КАНСТЫТУЦЫІ

Мудрыя законы
Браіны Савецкай
Пісаны рукою
Рабочай, масаўнай...
Нашай канстытуцыі
Саўдзінныя заветы
Не памруць, жыць будуць
Праўдай вясёлаюнай.
Гэтыя законы
Звяноць агняшэвам,
Сонечна лунуюць
Зоркаю цудоўнай,
І на зарубежных
Каначным светлах,
Дзе ішчэ люд працоўны
Сёння паднявольны,
Братнія дапамогі,
Роўна між роўных,

ВССР красуе,
Нібы жыта летам;
Скінуўшы дал парскі
І панскі прыгонны,
Сабой ганарыцца,
Як ніколі гэта.
Увесь народ савецкі
Шуміць роём ройным
На нівах савецкіх
Квешістых, распетых...
Будуць віхры, буры,
А жыць будуць вольна
Нашай канстытуцыі
Саўдзінныя заветы.

ЯННА КУПАЛА.

ПЕСНЯ ПЕРАМОГІ

Георгій Паўлавіч Ступін, вадзіцель разведчай бронемашыны, паіху наляваў не то арыю Ленскага, не то нешта з оперы «Бармен». За кулямётным сяздзём камандзір машыны капітан Матускоў.

— Ты чаго там барочаш? — звярнуўся капітан да Ступіна. — Голас свой трэюруеш? Ці не думаеш ты заняць месца Казлоўскага ў Вялікім тэатры? — Капітан засмяяўся. Ён ведаў страшасць камандзіра Ступіна з сыванню. Селзачы за рыгачамі баявой машыны, робячы акую-небудзь іншую работу, у любой, можна сказаць, абстаноўцы Ступін заўсёды налявае. Таварышч жартына прызвалі яго заслужаным салістам Вялікага тэатра, хоць аргыстам ён ніколі і не быў.

Ступін збыткіўся, пачуўшы пытанне камандзіра. Але ўбачыўшы ўсмешку капітана, ён заспакоіўся.

— Гэта я так сабе, таварышч камандзір. З песняй нека лепш і ў бой ісці. Яна, як друг, і жыць і вядзе...

Капітан абарачоўна паглядзеў на вадзіцеля. Па сутнасці, выдатны хлопек гэты Ступін, добры вадзіцель і прыгожа спявае.

У неба пачыналі гаснуць зоры. Ноч павольна ўступала сваё права прабуджаўчайся раніцы.

Разведчая машына ішла ўперад. У ёй сядзелі капітан Матускоў і маёр Швейкіна.

— Аб чым залумаўся, Ступін? — звярнуўся капітан да вадзіцеля машыны.

— Я думаю аб тым, — адказаў Ступін, — што на нашу долю выпала вялікае шчасце.

Машына вырвалася ўперад. Яна першай улацела ў гора. Не глядзячы на ранні час, на вуліцах стала многа людзей: мужчыны, жанчыны, старыя, моладзь, дзеці. Дзяўчаты трымаі букеты кветак і закідалі імі савецкія танкі.

Несліся вочлікам:

— Прымытанне вывазленцам!
— Ура чырвоным танкістам!
— Мы вас даю чакалі!

Вораг захаваўся ў дамах, падвалах, на чардаках. Польскія афіцеры бадзілі ўступіць у адкрыты бой з часткамі Чырвонай Арміі; яны лічылі за лепшае страляць з-за вулка. Гэта куды зручней і безапасней.

Па бронемашыне быў адкрыты агонь. Комсамалец Ступін упэўнена і бесстрашна вёў машыну.

КАНСТЫТУЦЫЮ ПАБЕДЫ

Капітан Матускоў, жартуючы, сказаў: — Мождэ люкі адрыеш, Ступін?

— Не, таварышч капітан, тут гэты нумар не ўдасца, — таксама жартына адказаў вадзіцель машыны.

Па танках адкрыла агонь процітанкавая гармата праціўніка. Яна была прыкметна капітанам Матусковым. Некалькі кулямётных ачарадзёў былі пасланы туды. З аднаго кулямёта страляў капітан Матускоў, з другога — маёр Швейкіна. Гармата замолчала. Яна была збіта меткім агнём авіяных камандзіраў.

Ступін прадаўжаў вёсці машыну. Яна вырвалася на акрапу горада. Тут была ўмацаваная точка праціўніка: два акадзёны ўзлускага кавалерыйскага палка, дзве процітанкавыя гарматы, кулямёт. Вораг тут можа акапацца.

Прыкметныя набліжэнне чырвоных, праціўнік адкрыў агонь.

Танк капітана Матускова вырваўся ўперад на некалькі сот метраў. Машына адна. Сілы чырвоныя. Што рабіць? Адступаць? Большэвкі ніколі не адступалі. Воіны Чырвонай Арміі ведаюць толькі адну дарогу, адзіну напрамак — уперад. І храбрыя воіны рашылі ўступіць у вараўны бой.

— Уперад, на ворага! — скамандаваў капітан Матускоў. — За Сталіна! За Сталінскую Канстытуцыю! За камунізм! За шчасце беларускага народа!

І комсамалец Ступін, авіяны вадзіцель, рынуў машыну на ворага. Ён прыкметліва вадзіць параста, а за ім кулямёт вадзіць праціўніка. І скоратаркай вышліў:

— Таварышч камандзір, вунь-там парасты... кулямёт... вораг... страляе...

— Агоні! — скамандаваў камандзір.

Метка білі кулямётны капітан Матускоў і маёр Швейкіна. Тут падасялі намы танкі. Заваяўся жорсткі бой. Праціўнік быў разгромлены. Была забрана многа копей, шабел, вітковак, патронаў і іншай вараўнай маемасці...

Капітан Матускоў звярнуўся да вадзіцеля Ступіна:

— Ну як, Георгій Паўлавіч, гэта табе не оперны тэатр?.. Гораца было, га?

Ступін выпер хусткай мокры, успален твар і адказаў сваёму камандзіру шырокай, радаснай усмешкай. Ён зашеў песню аб радзіме, аб Сталінскай Канстытуцыі, аб Сталіне. Гэта была песня перамогі.

Я СЫН МАЁЙ РАДЗІМЫ

Кожны раз, калі захопіць гітарыя аб Сталінскай Канстытуцыі, я задаю сабе пытанне: чым бы я быў, калі-б не савецкага ўлада, калі-б не нашы саваяваннікі, запісанія рукою таварыша Сталіна ў вялікім Законе? Сын рабочага-друкара, рана адстаўшым сирай—каму б я быў патрэбен, хто-б падумаў аб мамі абсе, мамі жыццёвым шляху, мамі месцы ў жыцці? Вялікая сацыялістычная рэвалюцыя выратавала маё жыццё, як выратавала абсе і жыццё многіх мільянаў рабочых, сялян, працоўнай інтэлігенцыі.

Дзякуючы клопатам партыі і савецкага ўлада я стаў поўнапраўным савецкім грамадзянінам.

Калі я гавару словы радзіма-маці, я выражаю пачуцці і думкі мільянаў людзей, які адчуваюць на сабе малярныя сцяны клопаты свайго краіны. Гэта яна вырашчае з іх вучоных, урачоў, інжынераў, кампазітараў, пісьменнікаў.

Я пачаслівы тым, што ў сваіх песнях магу аяваць наша цудоўнае жыццё, нашы перамогі, якія нашыя мільяны па пат мудрым вадзіцельствам большэвкічскай партыі.

Я пачаслівы тым, што мае песні прышліся па сэрцу савецкаму народу.

Я пачаслівы тым, што з'яўляюся грамадзянінам самай цудоўнай краіны, над якой свеціць яркае сонца Сталінскай Канстытуцыі, сонца прагрэсу, пчасці і свабоды.

Нампазітар **І. ЛЮБАН.**

КАНСТЫТУЦЫЮ ПАБЕДЫ

Канстытуцыю паведы
Родны Сталін нам стварыў.
Ёе вольны з'езд Савецкай
Анадушына ухваляў.

Уся Савецкая краіна
Славіць Сталіна, тварца
Канстытуцыі вялікай
І пчаслівага жыцця.

Поўна ўсякага багацця,
Стадэ вольна нам жыць,
Во наш Сталін, родны бацька,
Нашай працай даражыць.

(З народнага).

Пасяджэнне Заслэўскай акруговай выбарчай савецкай камііі № 22 па выбарах у Мінскі абласны Савец дэпутатаў працоўных па пытанню гэтаўнасці выбарчых участкаў да выбараў. Злева направа: намеснік старшын акруговай выбарчай камііі **М. Р. СІРЧЫК**, старшын **С. ТАВАРКО**, лясні камені **Н. А. ДЗІЯТКО** і старшыня камііі **Ф. А. ГОЛІКАВ**. Фото І. Шпінко. (Фотарэфонка ВЕТА).

Пакт аб узаемадапамозе і дружбе паміж СССР і Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспублікай

Сваю прамову па радыё 29 лістапада галава савецкага ўлада таварыш В. М. Молатаў закончыў словамі:

«Гэтай мэтай нашых мерапрыемстваў з'яўляецца — забяспечэнне безапаснасці Савецкага Саюза і асабліва Ленінграда з яго трох з палавінай мільённым насельніцтвам. У сучаснай накатанай вайнявой міжнароднай абстаноўцы рашэнне гэтай жыццёвай і неадкладнай задачы дзяржаваў не можа паставіць у залежнасці ад зной волі капіталістычных праціўнікаў. Гэтую задачу прыдзецца рашыць намагаючыся самаму Савецкаму Саюзу ў дружэствым супрацоўніцтве з фінляндскім народам.

Мы не сумняваемся, што спрыялае вырашэнне задачы забяспечэння безапаснасці Ленінграда паслужыць асновай непаўраўнай дружбы паміж СССР і Фінляндіяй».

З вельмі радзіма і аднадушным уздымам вестры савецкі народ прамаву таварыша В. М. Молатава, вітаючы рашэнне савецкага ўлада пакласці канец пагай правачы марыянетачным фінляндскім міністраў і адкрыць гэтым шлях для дружэственных перагавораў з сапраўдымі прадстаўнікамі фінляндскага народа.

Прайшло два-тры дні. Магутны ўдар холадскай Чырвонай Арміі ў адказ на правакатарскія выхадкі на савецкай граніцы павярнуў у паніку і разгубленасць збанкрутаваўшых палітыкаў фінляндскай буржуазіі. Адны урад куляцкага ўслед за другімі, дарэмна чапляючыся за сваіх замежных заступнікаў-пабудотчыкаў. А ў вывазленай Фінляндзіі раззвусца голас сапраўднага працоўнага народа.

Урад Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспублікі закінуў увесь свой народ да сумеснай з Чырвонай Арміяй барацьбы супраць паліцэйскага вайны і прыгнатычнасці фінскага народа.

Дружэнае супрацоўніцтва Савецкага Саюза з фінляндскім народам устанавілася з першых-жа крокаў Чырвонай Арміі, разбідваючай ланцугі замежнага імперыялізма, якімі склапані працоўныя Фінляндзіі. Га-

тае супрацоўніцтва замацавана пяер у дагаворы аб узаемадапамозе і дружбе паміж Савецкім Саюзам і Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспублікай.

Пань камандзіры і танеры не маглі знайсці агучыную ному з савецкім урадам, таму што — ва ўтоду сваім замежным гаспадарам, які кіравалі імі не імкненьнем да міру, а пачуццём варажасці да СССР. Перагаворы цягнуліся бесплодна. Яны былі сарваны фінляндскімі правакатарамі вайны. Друг імперыялістычных падпальшчыцкаў сусветнай вайны, аматараў заграбляў жар чужымі рукамі, заахвочваў неадназначных палітыкаў фінляндскай буржуазіі да вайны супраць СССР.

Наававтор, перагаворы савецкага ўлада з прадстаўнікамі Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспублікі закончыліся ў кароткі тэрмін. Агульнай мова знойдзена была з першага слова, таму што гэта — мова дружбы і глыбокага ўзаемага давер'я.

Дагавор адкрывае новую гістарычную старонку ў адносінах паміж абодвума сусветнымі дзяржавамі, назаўсёды ўсталявае глебу для ўзаемага давер'я і стваряе аснову для моцнай, непаўраўнай дружбы.

Па гэтаму дагавору ліквідуецца неабспечнай ачаг вайны, створаны да граніцы Савецкага Саюза рашайшай паўтаракачтычнай уладай у Фінляндзіі ва ўтоду імперыялістычным захватчыкам. Граніца на Каральскім перашэйку адсуваецца ў паўночным напрамку ад Ленінграда з пераходам да Савецкага Саюза фінскай тэрыторыі ў размеры 3.970 квадратных кілометраў, пры чым Савецкі Саюз пакрывае Фінляндзіі кошт чыгуначных участкаў Фінляндзіі, адмоўляючыся да СССР, у размеры 120 кв. фінскіх марак.

Ажыццяўляюцца, з другога боку, вельмі спазыванні фінскага народа аб з'яднанні каральскага народа з роднымым яму фінскім народам у адзінай фінляндскай дзяржаве. Для гэтага Савецкі Саюз выражае згоду перадаць Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспубліцы савецкую тэрыторыю з пераважным каральскім насельніцтвам — у

размеры 70 тысяч квадратных кілометраў.

Далей дагавор забяспечвае ўзаемныя ітарэсы Савецкага Саюза і Фінляндзіі ў абароне берагоў Фінскага заліва, ва ўмацаванні безапаснасці СССР і Фінляндзіі. Савецкі Саюз для стварэння ваісна-марскай базы, зольнай ахоўваюць ад агрэсіі ўладах у Фінскі заліў, атрымлівае ў арэнду паўвостраў Ханко, прылягаючы да яго марскі прастор і астравы. Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспубліка прадае Савецкаму Саюзу пералачныя ў дагаворы астравы, што ляжаць ў Фінскім заліве, а таксама частку паўвостраў Рыбачага і Сарыярга на ўзбярэжжы Паўночнага Ледавітага акіяна за агульную суму ў 300 мільянаў фінскіх марак.

Нарэшце, дружба паміж СССР і Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспублікай замацуваецца ўзаемнымі абавязанасцямі не прымаць узлоду ў варажых другой старане саюзах і каапільцах; развіццём эканамічных сувязей па гандлябаму дагавору; абавязанасцю Савецкага Саюза аказваць Фінляндскай Народнай арміі дапамогу ўзбраеннем і іншымі ваіннымі матэрыяламі.

Такі змест дагавора.

Не прытоўліцца даказваць, што ні адна дэмакратычная дзяржава, скажам, Англія, Францыя або Злучаныя Штаты Паўночнай Амерыкі, не згадзілася б падпісаць падобны дагавор з малой і слабай краінай, накітаў Фінляндзіі. Любая з гэтых дэмакратычных дзяржаваў пачыла-б за лепшае скарыстаць магучасці свайго арміі для захавання фінляндскай тэрыторыі, для ператварэння Фінляндзіі ў залежную дзяржаву. Толькі Савецкі Саюз, у корані амаўляючы шлях захават'я чужых тэрыторыяў і занявольна чужых народаў, мог пайсці па тое, каб скарыстаць усю сваю палітычную і ваісную магучасць не для захават'я або занявольна Фінляндзіі, а для ўмацавання незалежнасці Фінляндзіі, для распаўсювання тэрыторыі Фінляндзіі за кошт тэрыторыяў Савецкага Саюза, для ўстапаўлення дружбы з Фінляндзіяй.

ПАНІЮ ПРАВАКАТАРАЎ ВАЙНЫ З ПАЎНОЧНЫМ УСХОДАМ ЕВРОПЫ: З ФІНЛЯНДЦЯІ, ШВЕДЦЯІ, ДАЎІЯІ. НАРВЕГІЯІ, ЯКІМ ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ НЕ ДУМАЕ І НЕ НАМЕРАЛА ПАРЖАЦЬ

Чырвоная Армія ідзе ў Фінляндцыю на дапамогу фінскаму народу і яго Народнаму Ураду ў іх барацьбе супраць панюў танераў—манергеймаў. Яна дзейнічае ў Фінляндцыі па запрашэнню Народнага ўлада Фінляндцыі. Яна не замадуець панінуць Фінляндцыю, як толькі гэта знойдзе патрэбным Народны Урад Фінляндцыі.

У красавіку 1919 года англійская вагсерватывуная газета «Таймс», разглядаючы Фінляндцыю як плацдарм для навалу на нашу краіну, пісала:

«Паклюкі справа дачычыць зніччэння большэвізма, мы маглі-б паслаць вясельніцкай арміі ў Ганалуу таксама, як і ў Велае мора Калі мы паглядзім на карту, то ўбачым, што лепшым пошхукам да Петраграда з'яўляецца Балтыцкае мора і тую найбарачэйшы і самы лёгкі шлях длажыць пераз Фінляндцыю. Фінляндцыя з'яўляецца ключом да Петраграда, а Петраград — ключ да Масквы».

Англійская газета «Таймс» пісала гэтыя радкі не вышадкова. Фінляндцыя сапраўды з'яўляецца ключом да Ленінграда, а Ленінград — ключом да Масквы. Хто хоча рабіць пану савецкую краіну, той павінен мець у сваім распарадкаванні Фінляндцыю, як ключ да Ленінграда, і Ленінград, як ключ да сэрца нашай краіны — Масквы. Але з гэтага вынікае, што забяспечэнне дружбы паміж Фінляндзіяй і СССР і ўмацаванне безапаснасці поштустаў да Ленінграда з'яўляецца разам з тым забяспечэннем безапаснасці ўсёй нашай краіны. Гістарычнае значэнне дагавора паміж СССР і Фінляндскай Дэмакратычнай Рэспублікай заключаецца між іншым у тым, што ён ператваряе Фінляндцыю з ачага антысавецкіх ітарэў і ваіснаў правакатарыі, якім яна была да апошняга часу, у надзейную алопу міру на паўночным усходзе Еўропы.

Тым самым кладацца канец антысавецкім махначным імперыялістам у гэтай частцы Еўропы.

Безапаснасць Ленінграда і поштустаў да яго трэба лічыць агульна забяспечанай. (Пачадавы артыкул «Правды» за 4 снежня).

ПРАВА НА АСВЕТУ

У дарэвалюцыйны час у Віцебску не было

Шчасце жыць і працаваць у вялікай савецкай сям'і

ЖЫЦЦЁ ПА-НОВАМУ

Часовае ўпраўленне, сялянскія камітэты Новагрудскага павета, апрацоўваючы на масы сялянства, праробілі велізарную работу па перабудове жыцця па-новому. Беззямельным і малазямельным сялянам раздана больш 16 тысяч гектараў зямлі; 1.152 сялянскім гаспадаркам разданыя коні, сельскагаспадарчы інвентар, 3.172 белыя атрымалі кароў; раздана яшчэ многа свіней, авец, птушкі.

Гэтыя гаспадаркі забяспечаны кармамі для жывёлы. Акрамя таго, сялянскія камітэты дапамаглі беднякам хлебам: беззваротна выдана 11.500 пудоў зярна. Многім сялянам адлучаны лес для прыкраслення гаспадарак у парадок.

Па-новому закладзі былыя батракі графа Оўруга, памешчыка Храпцівіча і іншых дарамацаў і паразітаў. Батракі атрымалі зямлю, кароў, коней. Іны таксама, як і ўсе працоўныя заходніх абласцей, сталі поўнапраўнымі гаспадарамі свайго жыцця.

Вялікая работа прароблена ў галіне аховы здароўя. Польскія пані толькі і длапаціліся аб сабе, аб сваім добрабыце. Даволі сказаць, што на дзяцінне чыноўнікаў у 1938 годзе было патрачана 17.300 злотых, тады як на медыцынскую дапамогу ўсяму насельніцтву павета за гэты ж час раскошана 5.800 злотых. Толькі 50 злотых было раскошана на медыцынскую дапамогу вёсцы.

Усім павене былі ўсталяваны 2 большыя, размешчаны ў горадзе. Зараз медыцынская дапамога паступае на службу працоўным масам. У сельскіх мястэчках адкрыты 6 большых і на 184 койкі, разлічаныя на 1938 годзе было патрачана 17.300 злотых, тады як на медыцынскую дапамогу ўсяму насельніцтву павета за гэты ж час раскошана 5.800 злотых. Толькі 50 злотых было раскошана на медыцынскую дапамогу вёсцы.

За кароткі час у павене ўноў адкрыты 74 школы, з іх 14 сярэдніх. 35 тысяч дзяцей школьнага ўзросту ахвачаны вучобай. Дзеці працоўных атрымалі магчымасць вучыцца на свайой роўнай мове. Прыняты і паступаюць на работу 350 настаўнікаў. Арганізаваны курсы па перападрыхтоўцы настаўнікаў на 220 чалавек. У школах загучалі радасны смех і дзяцкія савецкія песні. Для дзяцей шырока адкрыты плях да павуці і творчасці.

Урадава таксама цікавіцца да асветы і з боку дарослага насельніцтва.

Лічуня сустрачае зніжэнне насельніцтва. Часовае ўпраўленне адкрыла 6 вучэбных школ у аб'ёме сямігодкі.

Пры кожнай школе функцыянуе вучэбная школа для непедагогічных вучэбных школ для непедагогічных.

У горадзе адкрыты два дзіцячыя сады на 120 дзяцей. Для вучэбных школ арганізаваны 4 інтэрнаты на 280 чалавек.

Для шчаслівай моладзі адкрыты шырока плях да культуры і мастацтва. У горадзе створана музычная школа, вялікі прапант вучэбнай гэтай школы — дзеці сялян.

У павене адкрыты 33 клубы і хатныя чыталіны. Гэтыя ачагі культуры штодзённа наводзяць не толькі моладзь, але і старыні і дзяткіны.

Тысячы людзей яшчэ чакаюць былі пазбавлены права на працу. У сучасны момант адзед праны пасля на работу 1.100 беспрацоўных.

Перспектывы для поўнай ліквідацыі беспрацоўя велізарны. З кожным днём сотні і тысячы беспрацоўных уключаюцца ў жыццё.

Дзесяткі людзей, якія жылі раней у сярпых павалках, атрымалі добрыя і светлыя вятары.

Партыйныя і савецкія арганізацыі праводзяць велізарную работу па выхаванню працоўных мас. Па Новагрудскаму павяту рэгулярна працягваюць 120 гурткоў па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі.

Працоўныя павета велікі цікавяцца жыццём свайой радзімы — вялікага Савецкага Саюза, міжнародным становішчам. На школах і міжгарад працоўных горада і вёскі поўнаю адаробваю мударую палітыку Савецкага Саюза, накіраваную на забяспечанне міру, радаснага і шчаслівага жыцця народа.

Працоўныя Новагрудскага павета таксама, як і працоўныя ўсіх заходніх абласцей БССР, складваюць радасныя песні аб вялікай радзіме сацыялізма, аб Сталінскай Канстытуцыі, аб правядзенні і настаянкі працоўных усяго свету — вялікім Сталіне.

Е. Я. КУЗНЯЦОУ, старшыня Часовага ўпраўлення Новагрудскага павета.

ПЕСНЯ ПРА СТАЛІНСКУЮ КАНСТЫТУЦЫЮ

(3 народнага).

Веселіе іграй, гармонь,
Песні той для нашых дзецей
Канстытуцыю мы маем —
Слаўны Сталінскі закон.

У ёй сталінскія словы
Ярка мурашню гарыць.
Бо народ наш мае права
Жыць-шчасце будаваць.

На рабоце, на вучобе —
Мы станаўцаў сям'я.
На асвету права маем —
Канстытуцыя дала.

А жыццё — дыка радасць,
Найшчаслівая пара.
Адпачынаць кожны мае —
Канстытуцыя дала.

Ярка-ярка свеціць сонца,
Асвятляе дзень.
Канстытуцыя твая —
Наша гордасць, Сталін.

Дык чаму-ж нам не спяваць,
Чаму не гуляць,
Раз прыйшлі да нас у хату
Шчасце і багацце.

З устанавленнем савецкай улады ў Заходняй Беларусі прастараліся рабочыя-тэстальшчыкі атрымалі права перайсці на пенсію. НА ЗДЫМКУ: 88-гадовы ткач фабрыкі № 7-9 г. Беластока Ш. Г. ФРЭНЦЫЛЬ (справа) гутарыць з дырэктарам фабрыкі тав. ХАЙМОНІ-ЧАМ аб сваім пераходзе на пенсію. (Фота: А. Чарнова, «Фотатэхніка БЕЛТА».)

Школьнікі Врэта ідуць на спектакль «Пудоўна дудка» ў пастаўным Дзяржаўнага тэатра юнага глядача БССР.

Фота С. Гуды. (Фотатэхніка БЕЛТА).

ПРАВА НА ПРАЦУ

Ужо даўно чуў, што ў Савецкім Саюзе існуе выдатны сталінскі закон, які раз пазасуды знішчыў паняцце аб нацыянальнай няроўнасці, аб несправядлівасці, аб беспрацоўі. Закон гэты стварыў для ўсіх народаў Савецкага Саюза радаснае, шчаслівае і свабоднае жыццё; ён дае кожнаму працоўнаму ўсе права на забяспечанае жыццё, на творчую працу і на заслужаны адпачынак.

Сталінская Канстытуцыя з'яўляецца маяком для прыгнечаных усю свету. Для нас, ранейшых беспрацоўных паліскай Польшчы, Сталінская Канстытуцыя з'яўляецца яркім святлом, да якога мы заўсёды імкнуліся, як да адзінага выратавальнага выхду з цяжкага становішча. У былой Польшчы працоўныя, якія не «ўслужалі» адміністрацыі і не падзіваліся, — выкідаліся на вуліцу, пазбавіліся ўсіх сродкаў на існаванне, як іхні і ні на што не зможныя людзі. Прыходзіла ўсёмі спосабамі забываць сабе і свайой сям'і кавак хлеба.

Мно 27 год. Да гэтага ўзросту я ніко не мога быў знайсці пастаянную работу, а я з'яўляўся адным кармільцам маперы, двух сяспер і малодшага брата (бальша памёр у 1932 годзе). Прыходзіла займацца рыбай і ловамі, як у нас не давала сродкаў нават на поўнаўдана існаванне. Шляхам усіхкіх уміжынаў вымалываў работу ў магістраце. Працаваў у годзе 20—30 злён на забрукаваным вуліці, канца канань, рабіў усё, каб пракарміць сабе і сваю сям'ю.

Вызваленая Чырвоная Армія, увайшоўшы ў вялікую сям'ю савецкіх народаў, мм, як і ўсе працоўныя краіны сацыялізма, адчулі шчасце, пельмі прамяніла Сталінскай Канстытуцыі. У нашым горадзе ліквідуецца беспрацоўе. Я — быў беспрацоўны — атрымаў работу. Працягну на запалкавай фабрыцы і пачаў спакойна за сваю будучыню, бо ведаю, што ў нашай вялікай сацыялістычнай радзіме права на працу гарантуецца законам. Так. І на нашай вызваленай зямлі дзейнічае Сталінская Канстытуцыя — самая дэмакратычная Канстытуцыя ў свеце.

Сяргей ЛАЗІЦІН, рабочы пінскай запалкавай фабрыкі, былы беспрацоўны.

НАРОД СЛАВІЦЬ ВЯЛІКУЮ ХАРТЮ СОЦЫЯЛІЗМА

Выдатныя песні, поўныя задушэнай неспыні, радасці і замілавання стварыў вялікі савецкі народ. Гэта песні аб шчаслівых нашых сёпешніх днях, песні аб выдатных перамогах краіны сацыялізма.

Вялікая сіла народнай творчасці! У мірагучых песнях і прыпеўках народ аднавіў сваю поўную радзіму, славіць свайой любімай правадары таварыша Сталіна, выражае любоў і адданасць партыі і радзіме.

Над сонцам Сталінскай Канстытуцыі расквітнела народная творчасць 183-мільёнага савецкага народа. У гэтай рознастайнай творчасці адна тэма гучыць асабліва моцна — гэта тэма аб Сталінскай Канстытуцыі. Аб ёй складваюць свае песні калгаснікі Беларусі, аб ёй спяваюць на Украіне і Кавказе. А вяломы казахскія акцы Дзямбул пінша, што кожнае слова Канстытуцыі «квітняе» прамянем, святлай зары, яснай зоркі, сваякі тым у жыцці пладзі».

Любоў да вялікага Сталіна — тварца найвышэйшай харты чалавечых правоў — іскрыцца ў кожным радку народных песень. Вось творчасць калгаснікаў Аршанскага раёна:

Уся Савецкая краіна
Славіць Сталіна, тварца
Канстытуцыі вялікай
І шчаслівага жыцця.

Поўна ўцягага багацця,
Стала весела нам жыць,
Бо наш Сталін, родны бацька,
Нашай працай даражыць.

Сталінская Канстытуцыя забяспечыла права на працу, на асвету, на адпачынак. Народ, які жыць пад прамяністым сонцам Сталінскай Канстытуцыі, адчувае, як кожны дзень практычна ажыццяўляюцца гэтыя вялікія правы грамадзяніна БССР.

Вобраз Сталінскай Канстытуцыі аб'яў аснову шырока вядомай пяпер загні «Адзінапартыйнае сяспер пад зямлем сацыялізму» (адзінапартыйнае рэспублікі БССР пад сонцам Сталінскай Канстытуцыі).

Савецкі народ з натхненнем спявае:

Азарыла зара
Берат і далі,
Закон шчасця і раба
Даў нам мудры Сталін.

БЫЛІЯ БЕСПРАЦОЎНЫЯ АРТЫСТЫ ПРАЦУЮЦЬ У МАСТАЦКІХ КАЛЕКТЫВАХ РЭСПУБЛІКІ

Упраўленне па справах мастацтваў пры СНБ БССР правяла ў гарадах заходніх абласцей БССР конкурс на адбору артыстаў і музыкантаў для работы ў тэатрах і музычных установах рэспублікі.

У Врэта, Беластоку і Лідзе пераезд журы конкурса выступіла больш

Вялікі акцы Казахстана Дзямбул падагульняе вынікі перамог нашай радзімы, унісаных у Сталінскую Канстытуцыю. З выключнай сілай гучаць яго песні. Ён славіць вялікі савецкі закон:

Закон, по которому радость приходит,
Закон, по которому степь плодородит,
Закон, по которому сердце поет,
Закон, по которому юность цветет,
Закон, по которому служат природа
Во славу и честь трудового народа,
Закон, по которому вольным джигитам
В подвигах смелым дорога открыта...
Закон, по которому едут учиться
Дети аульные в школы столицы,
Закон, по которому все мы равны
В созвездии братских республик
Страны.

Т. А. Далгушова — выдатная руская казачка-спявачка з Кіраўскай абласці — хоча заставаць прыляцце ў Маскву да маўзалея, каб сказаць Леніну:

Сонна яснае,
Наглядзі вакол, парадуйся,
Як усё ў жыцці змянілася!

Іна ярка рысуе новае шчаслівае жыццё, што стварыў вялікі Сталін, працягваючы справу Леніна. І, былі волгулем, алгача гэтае песні ў калгасна Савецкай Беларусі.

Вёў нас Ленін, вёў нас Сталін
У бой за рэвалюцыю,
Даў нам Ленін, даў нам Сталін
Сонца — Канстытуцыю.

Канстытуцыю чытала,
Лепшай радзіме не знала,
Гэта-ж Сталін — бацька наш
Так клопаціла аб нас.

Народ, які падняўся з нізін і долаў, народ, які адчуў пераможную сілу Сталінскай Канстытуцыі, пяпер радасна і шчасліва спявае пра яе тварца:

Канстытуцыю чытала,
Песню Сталіну складала,
Гэту песеньку сваю
Вашу Сталіну спява.

Так славіць народ Сталінскую Канстытуцыю ў сваіх мірагучых і баздзёрных песнях і прыпеўках.

МІНУЎ ЧАС ЦЕМРЫ І НЕВУЦТВА

Народы Заходняй Беларусі ўжо адчулі на сабе — у сваёй рабоце, у сваім быт у прамени вялікай Сталінскай Канстытуцыі — Канстытуцыі сапраўднага дэмакратызма.

Вялікая творчая работа кіпіць на ўсёй вызваленай краіне, на ўсіх яе кутках. Там, дзе пры паневым панаванні лятаваў тэрор, панавалі цэпра, невуцтва, — цяпер вызвалены народ пачынае будаваць ачагі асветы.

Працягла ўстае тры месяцы, як савецкі народ пастаў сваю доблесную Чырвоную Армію на дапамогу сваім братам з Заходняй Беларусі. За гэты кароткі час многа ўжо зроблена ў справе народнай асветы. Вось некаторыя лічбывы даныя. У горадзе Гродна зараз існуюць 34 школы, з іх 20 пачатковых і 14 сярэдніх — поўных і няпоўных. Пячаўна адкрыта яшчэ адна няпоўная сярэдняя руская школа, а пры існуючых даткова адкрыта 20 пачатковых класаў.

У пачатковых школах працую 176 настаўнікаў, у сярэдніх — 170. 70 беспрацоўных настаўнікаў атрылі рату. У горадзе ажыццяўляюць 7 і сярэдніх курсаў, якіх налічваецца 316 чалавек. Пачалі працаваць спецыяльныя курсы для былых беспрацоўных настаўнікаў на 86 чалавек. Іны атрымліваюць дзяржаўную стэпендыву.

Акрамя гэтага функцыянуе вучэбныя курсы для дасвечных. Так у курсы 36, налічваецца іх 1200 чалавек. Гэтыя курсы курс існуюць пры фабрыках, заводах, ачельскіх, чырвоных кутках. Тут вучацца Сталінская Канстытуцыя, руская мова, арифметыка.

Пачаў з гэтым арганізавана 7 дзіцячых дамоў, у якіх жыюць 350 дзяцей, і 8 дзіцячых садоў.

Школы ў горадзе абслугоўваюцца 7 дубабравацкімі кабінетамі і 4 урачэбнымі кансультацыямі.

У недалёкім будучым мяркуецца ажыццявіць пельмі тэхніку, два настаўніцкія інстытуты і яшчэ адну сярэднюю школу на 200 чалавек.

Па павяту ажыццяўляюць 18 пачатковых школ і 10 няпоўных сярэдніх. У вёсках існуюць вучэбныя сярэднія школы. Аб гэтым нашай сялянства і марыць не прычэпацца. Павет накрыўся сеткай клубоў, чыталень, дзіцячых дамоў.

На фоне гэтага яшчэ блыць змрочна выступале перад намі нядзіўнае мінулае. Панекал атрыла дуньня лешыя парывы, тапіла іх у крыві і муках знясленага народа, патрагуючы ў бездань пемны і невуцтва народныя масы, заглушачы рог выдатных сіл краіны. Гэтыя сілы пяпер ажылі, расквітнелі на карысць народа, атрымліваюць вялікія прэчы, замацаваныя Сталінскай Канстытуцыяй.

Пат Філіп ПЕСТРАК.

У АДЗІНАЙ СЯМ'І

У жыцці беларускага народа 1939 год асабліва знамянальны. Герачная Чырвоная Армія, пасланая воляй партыі і савецкага народа, пазасуды знішчыла мяжы, што доўгія гады пазыяляла беларускаму зямлю на дзве часткі. Яна вызваліла заходніх беларусаў ад белапальскага гнёту.

Над усёй беларускай зямлёй зараз горда палымне чырвоны сцяг Савецкай А. Гомеля да Беластока, ад асейскіх азёр да пінскіх балот зяе сонца Сталінскай Канстытуцыі.

Яшчэ да прыходу Чырвонай Арміі да працоўных Заходняй Беларусі скрозь паліцэйскія рагаты прайшлі весткі пра жыццё на гэты бок мяжы. Весткі пра Сталінскую Канстытуцыю, як пра мудры закон новага чалавечка грамадства. Але гэта была скупыя весткі, пачэрпнутыя з падпольнага слухання радыё, з раткоў рэвалюцыйных лістовак. Гэта ўсё было даўка ад таго, што ўбачылі потым сваімі ўласнымі вачыма дэлегацы, пасланыя народам Заходняй Беларусі ў Савецкі Саюз.

Іны ўбачылі Сталінскую Канстытуцыю ў дзеянні, убачылі тое, што запісана на нае старонках, як златыя і завяжанае за гэты сацыялістычнага будаўніцтва. З асаблівай выразнасцю гэта паўстала перад іх вачыма і тут, у Савецкай Беларусі.

Ік на поўднёвым кіноэкране, расквітнелася перад прыхаўшымі краіна росквітнелі і багацця. Новая прадрэспубліка і жыццё дзям, прасторныя школы і інстытуты, клубы і бібліятэкі, большыя і дзям алаччаны — усё, што для нас стала звычайным, прывычным, — для іх, людзей з таго боку бодой мяжы, злепша небылым, казачным. Успыні, на кожным кроку яны сустракалі тое новае, светлае і радаснае, што магчыма толькі пры сацыялістычным ладзе.

Вярнуўшыся з Савецкай Беларусі ў родныя вёскі і гарады, дэлегацы з Заходняй Беларусі былі поўны незабытых, негладзжалых уражанняў.

Вось што азначае Сталінская Канстытуцыя! — расказвалі яны пра выдатныя правы савецкіх грамадзян, пра росквіт усеіх галін жыцця ў краіне Савецкай. Дзяр іх расказваў набывалі ўжо новае гучанне. Раней весткі з Савецкага Саюза гучалі, як гаворкі на чужым мове, як толькі распавядалі мары аб тапіжжэ, як у нас, вольным і шчаслівым жыцці.

Зараз гэтыя мары сталі рэальнасцю. Жыццёрачае сонца Сталінскай Канстытуцыі ярка засвіціла над краінай, якая зусім нядаўна стагнала над невясёлым панскім ярмом. Раней тут не магло быць і гутаркі аб якіх-небудзь чалавечых правах для працоўных. Усімі правамі, які і знісцьвадзіць працяй народа, карыстаўся памешчыцкі і капіталісты. Лежачыя рабочыя і сялян была катаржыя праца, годзі і жарбатыва.

Краіна пад панскім ярмом ішла да загіпату, і яшчэ горшая будучыня чакала яе, каб не прыход Чырвоная Армія, каб не савецкая ўлада, аб якой марылі працоўныя Заходняй Беларусі на працягу доўгіх год.

Яшчэ толькі тры месяцы жыць вызвалены народ пад чырвоным сцягам, а ўжо кожны змог, доўгі радаснай навены бачыць ён! Увайшоўшы ў адзіную сям'ю савецкага народа, працоўныя заходніх абласцей БССР з небылай энергіяй узяліся за знічненне цяжкай сацыяльнай, пакінутай разгромленай польскай шляхтай.

Зніклі паліцэйская дунька і панскі бізун, што заўсёды вісела над шыяй працоўных. Упершыню кожны грамадзянін смела загаварыў на свайой роднай мове. Сялянства ажыццявіла ведавецкую мару аб зямлі. Больш няма беззямельных і батракоў. У гарадах поўным кодам запрапаналі напыччаваныя праддальныя шымаккія армія беспрацоўных атрымае работу. Адымалася шырока сетка новых школ. Кінуўшы крывінай забіла жыццё ва ўсіх яго рэзнастайных галінах.

Штодзень у газетах нашых заходніх абласцей можна прычытаць аб тым новым, што прынесла туды савецкая ўлада. У кароткіх замечках аб аднаўленні разбураных фабрык і заводаў, аб адкрыцці школ, народных дамоў, бібліятэк, большы, аб ліквідацы беспрацоўя, аб пераездзе бядняты з павалачы ў светлыя вятары, аб пельмішанні лобраты працоўных захоўваць глыбокі сяс. Ва ўсім гэтым усабалежыцца вялікая мудрасць савецкай улады, мудрасць Сталінскай Канстытуцыі.

Таму народ бодой Заходняй Беларусі разам з усім беларускім народам пельме слава вялікай сацыялістычнай радзіме, роднай партыі большавіцкай і мудраму гелію чалавечтва таварышу Сталіну.

Т. ХАДНЕВІЧ.

СТАЛІНСКАЯ КАНСТЫТУЦЫЯ

Разгарнуў магутна раме
Брай наш сталінскай воляй,
Шмат чаго здабыта нам,
А зладзім яшчэ болей.

Пройдзён шлях вялікі, трудны,
Мы — на радасным прывале,
Дзе-б пашау чалавеку
Адаці, як дае Сталін.

У нашым сэрцы гэта імя,
І на нашых вуснах — Сталін.
Свет законы яго ўспрымае,
Ік людскіх свабоў сяржылаі.

Не было нізэ справеку
У жыцці такіх прагатай,
Дзе-б пашау чалавеку
Адаці, як дае Сталін.

Праўдзі наш, добры геній!
Праз які, праз часаў даяі
Усім новым пакаленням
Сімыл шчасця будзе Сталін.

А. БЛЯВІЧ.

Аршанскі раён.

ЯКУБ КОЛАС.

Жанчыны краіны сацыялізма

сярпом зрэзаць? Рукі балеі, знемагалі ад жыва.

Было гэта даўно. Аляксандра Кедравай спужалася сорах гадоў. Па-новаму пабудавана жыццё. Там, дзе раней лязжаў іх вузенькі штур зямлі, — дзіва, гойдзца адны жыццёвыя акцыя. Праходзіць па полю Аляксандра Кедравай і радасна. Ушпэр і ўвіль расквітнелі хлебны масіў. А воля плошча яе зьяна. Некалькі год яна працуе зняволены ў калгасе імені Карла Маркса, Гальбуўскага сельсавета. Усё воля, усё злыднэсці яна ўкладзе ў родную зямлю.

Шчогра апачвае зямля за плённую працу. Больш 8 пентнераў высокакачэснага іальоналака з кожнага гектара зьяна дзяно Кедравай і міглым голзе. Аляксандра Кедрава ездзіла ў Маскву на нараду перадавоў уражаннясці. Савецкі ўрад высока ацаніў яе працу — узнагародзіў ордэнам Леніна. Гэта яшчэ больш акрыліла, натхніла Аляксандру Кедрава. Яна поўнаю акунулася ў грамадскае і радзічынае жыццё, уступіла ў рады коммуністычнай партыі, істотна авалодала навукай, павылае свой таварыцтва і гувэрны ўзровень. Высокае давер'е ёй аказалі калгаснікі калгаса імені Карла Маркса, вылучылі кандыдатам у дэпутаты райсавета.

ІІ.

У зале была ўрачыстая пішчына. Клаўдзія Аўшонкіна расказвала сваю аўтабіяграфію. Калгасніца. Год нараджэння 1915. Кандыдат ВКП(б). У 1936 годзе скончыла Ораўскі сельскагаспадарчы тэхнікум. Працуе ўчастковым аграномам.

Як працуе — усім вядома. У 1936 годзе, па скончэнні тэхнікума, Клаўдзію Аўшонкіну паслалі ўчастковым аграномам у Баранскі сельсавет. Дні былі напружа-

ныя. Вясна. А вясна для агранома — заўсёды неспакойны, гарачы час. Клаўдзія Трафімаўна задуку сваю разумела добра.

— Трэба дапамагчы калгасам. З чаго пачаць? Час не чакае. Трэба арганізаваць высокаўраджайныя зьвен

